

POPOLUŠKA VI.

Postavy:

P – Popoluška

K – Krásny princ

D – Dobrá víla

Š – Škaredé sestry

R – Rozprávač

R: Srdečne Vás vítam pri šiestom pokračovaní psychotrháku Popoluška s názvom Kráľovná prsteňov. Ja som rozprávač.

K: Ja som Krásny princ.

P: Ja som Popoluška.

D: Ja som Dobrá víla.

Š: Ja som Škaredé sestry.

R: Tak teda bez zbytočných rečí sa poďme pozrieť, ako sa odvíja táto časť...

K: Popoluška, mám pre teba darček.

P: Héj, a čo je to?

K: No predsa prsteň. Čo si slepá?!

P: Jéj, to je prsteň.

Š: Žiarlime.

K: Predstav si, že je až z ďalekého Humenného z Hypernovy. A bol v akcii!

P: Čože! Ty na mne šetriš!

Š: Ha, teraz už nežiarlime.

D: Jéj, aj ja chcem nejaký darček!

K: Jasné, že ty nič nedostaneš.

P: Je krásny. Teraz vyzerám ako Kráľovná prsteňov.

Š: Žiarlime.

K: Vieš, že ten, kto bude nosiť tento prsteň, bude mať neobmedzenú moc a bude vedieť aj čarovat'?

P: Jéj. Takže teba, Dobrá víla, už teraz nebudeme potrebovať.

K: Popoluška, pomsti sa jej a premeň ju na žabu tak, ako ona kedysi premenila mňa.

P: O. K. Abrakadabra.

D: Kvak. Do kelu.

Š: Jaj, žaba!

D: Kvak!

P: Škaredé sestry!

Š: Áno, Popoluška!

P: Zbaľte si svoje švestky a choďte odtiaľto preč. Zbytočne tu svojou škaredosťou špatíte okolie.

K: Nevyzerá to tu esteticky.

D: Kvak!

K: A zoberte so sebou aj dobrú žabu, či vlastne Dobrú vílu.

Š: Tak, my ideme.

P: No, a už je pokoj.

R: A tak Škaredé sestry, ktoré Krásny princ a Popoluška odvrhli, zobrali žabu Dobrú vílu a pobrali sa kade ľahšie. To ešte ale Popoluška nevedela, že ju za to stihne kliatba dlhého nosa...

K: Jáj, Popoluška, čo máš s nosom? Máš ho nenormálne dlhý.

P: Jáj! To je kliatba dlhého nosa. To je za to, že sme vyhnali Škaredé sestry a Dobrú vílu.

K: Odčaruj si to, máš predsa mocný prsteň.

P: Nemôžem, veď som zakliata. To môže urobiť iba Dobrá víla.

K: Idem ju pohľadať.

R: Zatiaľ sa poďme pozrieť, ako sa vodilo Dobrej víle a Škaredým sestrám...

Š: Och, sme unavené.

D: Kvak. Hej.

Š: Potrebujeme si oddýchnuť.

D: Kvak. No dobre.

Š: Tebe je hej, keď ťa celou cestou nesieme.

D: Kvak, ta ňe?

Š: Chvíľu si zdriemneme, zatiaľ stráž. Keby niečo.

D: Kvak. Dobre.

R: A zrazu, kde sa vzal, tu sa vzal, vynoril sa Krásny princ...

K: Som taký krásny.

D: Kvak – si taký trápny.

K: Jéj, aha. Dobrá víla.

D: Krásny princ, pobožkaj ma, kvak.

K: Teraz nie je čas. Musím nájsť Škaredé sestry.

D: Kvak, nič tým nestratíš, práve naopak, kvak.

K: Héj, a čo?

D: Kvak, ja budem vyslobodená a aj ty neobídeš naprázdno, kvak.

K: No dobre, cmuk! Tak čo dostanem?

D: Herpes, bé-bé.

K: Jáj! Ty naničhodnica! Ved' počkaj!

R: A tak sa Krásny princ vybral naspäť za Popoluškou a Dobrá víla bola opäť Dobrá víla...

Š: Jéj, čo sa stalo? Už nie si žaba.

D: Ále. Krásny princ nie je až taký krásny ako hlúpy.

Š: Aha. Tak poďme ďalej.

D: A načo?

Š: Musíme predsa niekde nocovať.

D: Viem čarovať.

Š: Len smelo do toho.

D: Čáry máry fuk! (bude chvíľu ticho)

Š: A?

D: Neviem, voľako to nefunguje.

Š: Už nemáš tie schopnosti, zabudla si čarovať.

D: Čáry máry fuk!

Š: Prestaň a poď, musíme nájsť nocľah.

D: Aha, tam je nejaká chyža. Ideme tam!

Š: Dvere sú otvorené.

D: Aha, sú tu misky! A plné pudingu!

Š: To je letné sídlo Krásneho princa a Popolušky.

D: Zjeme puding. Mňam!

Š: A sú tu postele. Jedna je princova a druhá Popoluškina.

D: Prenocujeme tu. Oni majú teraz zámok.

R: A zatiaľ u Popolušky...

P: Jáj, Krásny princ, čo sa ti stalo? Máš veľký herpes.

K: To mám od žaby, ktorá bola Dobrá víla.

P: Musíme ísť za nimi, musíme ich nájsť a uzmierniť sa, aby kliatba vypršala.

K: Tak teda poďme.

R: Keď tak Popoluška s princom blúdili lesom, naďabili na niečo neobyčajné...

P: Aha, naše letné sídlo. A dvere sú otvorené!

K: Poďme sa pozrieť.

P: Nieкто zjedol môj puding!

K: Aj môj!

P: Nieкто leží v mojej rodnej posteli!

K: Aj v mojej!

P: Veď je to Dobrá víla a Škaredé sestry!

D: Čo sa deje? Kto ma zobudil!

P: To som ja Popoluška a princ.

K: Krásny princ.

P: Prišli sme sa ospravedlniť.

Š: Prijíma sa.

P: Aha! Kliatba zmizla! Už nemám dlhý nos.

K: A ja už nemám herpes! Som opäť taký krásny!

P: No žarty nabok. Ja som unavená. Idem spať.

K: Ja tiež.

D: Aj ja.

Š: Aj my sme unavené.

R: A tak všetci unavení zaľahli a spali, a spali a spali... A pýtate sa, či sa ešte niekedy zobudia? Možno áno, možno nie. Tak sa končí šiesta časť Popolušky s názvom Kráľovná prsteňov... Dobrú noc!